

СЕКЦІЯ АРХІТЕКТУРИ БУДІВЕЛЬ ТА МІСТОБУДУВАННЯ

УДК 725.91

*К.А. Дяченко, магістрантка,
В.М. Лях, кан. арх., доцент
Полтавський національний технічний
університет імені Юрія Кондратюка*

ОСНОВИ ОПТИМІЗАЦІЇ АРХІТЕКТУРНО-ПЛАНУВАЛЬНОЇ СТРУКТУРИ ВИСТАВКОВИХ КОМПЛЕКСІВ

Анотація. У статті розглянуто основи оптимізації архітектурно-планувальної структури виставкових комплексів. Визначено основні методи та фактори, що впливають на формоутворення.

Ключові слова: Виставковий центр, виставка, архітектурно-планувальна структура, оптимізація.

Виставкові центри слугують засобом демонстрації досягнень в області матеріальної і духовної діяльності людини. Архітектурно-просторове середовище виставкових центрів повинно бути своєрідним комунікативним простором, місцем зустрічей і спілкування людей. При цьому встановлюються три основні завдання: показ досягнень, обмін інформацією та досвідом. При організації виставок основними вимогами є:

- містобудівні -формування структури виставкових комплексів;
- принципи їх проектування і специфіка формування експозиції.

Однією з головних вимог, що висуваються до проектних рішень виставкових центрів, є чітка організація функціонального зонування внутрішнього простору, групування і взаємозв'язок основних та допоміжних приміщень між собою.

Аналіз існуючої інформації з питань оптимізації архітектурно-планувальної структури виставкових комплексів показує, що однією з найбільш актуальних проблем у даній області є розроблення оптимального планування. Внаслідок цього, останнім часом виникла нагальна необхідність вдосконалення способів прийняття рішень за рахунок розроблення та практичного застосування спеціалізованих моделей і методів оптимізації архітектурно-планувальних рішень на основі використання сучасних наукових методів.

Оптимізація проектних рішень виставкових комплексів – це вибір найкращого варіанта архітектурно-планувальної структури з безлічі можливих. Якщо критерій вибору відомий і варіантів небагато, то рішення може бути знайдене шляхом перебору і порівняння всіх варіантів. Однак часто буває так, що число можливих варіантів надмірна кількість, що повний перебір практично неможливий. У таких випадках доводиться формувати спеціальні методи пошуку проектних рішень виставкових комплексів.

Виходячи з цього, слід виділити чотири основні методи оптимізації архітектурно-планувальних рішень:

- творчі методи;
- сучасні інформаційні технології;
- математичні методи;
- графоаналітичні методи.

Також для реалізації архітектурно-планувального рішення виставкових комплексів потрібно врахувати цілий ряд складних вимог і комплекс специфічних факторів:

- природно-кліматичних;
- соціальних;
- архітектурно-художніх;
- економічних;
- екологічних.

Висновок. Основою об'ємно-планувального рішення громадських споруд є функціональне призначення. Єдність функціонального змісту і архітектурної форми, входження оптимальних параметрів будівлі та її художнього вираження – це основні завдання архітектурної композиції.

У цій роботі ми проаналізували основи оптимізації архітектурно-планувальної структури виставкових комплексів. Визначили основні методи оптимізації їх архітектурно-планувального розвитку, серед яких найбільш вагомими: творчий метод, сучасні інформаційні технології, математичний та графоаналітичний методи.

Література:

1. Ревякин В.И. *Выставки (Архитектура и экспозиции)*. – М.: Стройиздат, 1990.
2. Коротковский А.Э. *Основы архитектурной композиции*. – Свердловск, САИ, 1974.
3. Ю. С. Велігоцька. *Конспект лекцій з курсу «Методи оптимізації архітектурно-містобудівельних рішень» (для студентів 6 курсу спеціальностей 7.06010202 і 8.06010202 «Містобудування»)* /Ю. С. Велігоцька; Харків. нац. ун-т міськ. госп-ва ім. О. М. Бекетова. – Харків : ХНУМГ, 2015. – 58 с.
4. Лаврик Г.І. *Основы системного анализа в архитектурных исследованиях и проектировании: Учебник для студ. высш. навч. закладів* – Київ: КНУБА; Українська академія архітектури, 2002. – 138с.
5. Губкина Д.А. *Формы и методы организации проектного дела: методические указания* / Д.А. Губкина. – Харьков: ХНАГХ, 2008. – 44с.
6. Бабич В.Н. *Графоаналитические основы и принципы инвариантности в архитектуре и дизайне: Учеб. пособие*. – Екатеринбург: Архитектон, 2003. – 226 с.